

[Kaj Hansen]

tage stilling til, hvad det er for en boligpolitik, som skal føres fremover.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har kun to korte bemærkninger. Den ene er til boligministeren, som sagde, at man modsagde sig selv, når man påstod, at boligforligene ikke havde været til gavn for dem, der skal bo der, på trods af at de fik tilskud, som var på over 50 pct., til nedsættelse af begyndelseslejen. Jeg vil gerne give ministeren et eksempel, som ikke er et, jeg har lavet, men som er et, ministerens egen partifælle, den politiske ordfører for socialdemokratiet, har lavet.

Hr. Erling Olsen sagde i en artikel i Aktuelt for et stykke tid siden, at det almennyttige nybyggeri ikke var beregnet på familier med under 120.000 kr. i årsindtægt. Så er det, jeg spørger mig selv og socialdemokratiet: hvad i alverden er det almennyttige byggeri så beregnet til? Jeg troede, at det almennyttige byggeri i kraft af både sit formål og alle de tilskud, vi giver det, netop var til for at skaffe gode boliger til folk med små indtægter og måske mange børn. Jeg ved ikke, om socialdemokratiet har den opfattelse, at folk med over 120.000 kr. i årlig indtægt er folk med små indtægter og folk, som man har en særlig forpligtelse til socialt at beskytte i dette land, på trods af at man giver dem 50 pct. i tilskud for at nedbringe huslejen. Det er vel også et mærkeligt socialt fænomen, som boligministeren selv siger, at disse selskaber får mere end 50 pct. i tilskud fra det offentlige for at nedbringe huslejen, og alligevel er selskaberne nødt til for en ganske almindelig lejlighed at opkræve over 2.000 kr. om måneden. Er det til gavn for lejerne, eller er det til gavn for selskaberne? Hvor i alverden tror I at de tilskud, som er på mere end 50 pct., gavner? Gå ud og spørg lejerne i Brøndby Strand! Gå ud og spørg dem i Galgebakken! Gå ud og spørg dem, hvem de føler får gavn af de tilskud! De føler i hvert fald ikke, det er dem, det kan jeg godt love jer.

Det bringer mig til en bemærkning til hr. Kaj Hansen, som hævder, at det er da ikke forbudt private mennesker at bygge etageejendomme. Nej, det er det naturligvis ikke, men private mennesker og private selskaber har en forpligtelse, som så mange andre ikke har, nemlig at det, de laver, gerne skulle kun-

ne forrente sig selv. De kan ikke komme ind til folketinget, hvis det går galt, og bede om at få et underskud dækket. Derfor er de private selskaber, der bygger udlejningsejendomme, nødt til at regne med noget, der hedder indtægter og udgifter. De to ting skal gå op imod hinanden. Det system, vi har med hensyn til tilskuddene til den almennyttige boligsektor, svarer jo nøjagtigt til, at man f. eks. havde to bilfabrikker i Danmark, der lavede to biler, samme gode kvalitet, nogenlunde ens pris, hvorefter staten besluttede sig til på forhånd at nedsætte den ene fabriks bilproduktionsomkostninger med halvdelen. Hvilken fabrik tror I at almindelige fornuftige mennesker ville handle med? De ville da naturligvis handle med den fabrik, som staten på forhånd havde givet tilskud, således at den kunne nedbringe varens pris.

Og dér, hvor jeg er fundamentalt uenig med socialdemokratiet, er, at jeg vil have, at det tilskud, der skal gives til boliger, skal gives til den person, som skal have boligen. Så kan han selv vælge, om han vil handle hos den ene fabrik eller hos den anden fabrik, eller om han vil bo i det sociale boligselskab eller i et privat opført boligbyggeri. Det er filosofien bag det, og det er grunden til, at der er ulige vilkår, og grunden til, at de sociale byggeselskaber har et bygge monopol.

Knud Damgaard (S):

Må jeg sige til fru Kirsten Jacobsens bemærkninger om det almennyttige byggeri og henvisningen til socialdemokratiets politiske ordførers bemærkninger til disse forhold, at jeg synes nu nok, at man glemmer noget overordentlig vigtigt. Det er rigtigt, at det høje omkostningsniveau for alt nybyggeri, også alment nybyggeri, betyder meget høje huslejer trods sikringsordningerne i de første år. Men netop på grund af, at sikringsordningerne bevares – vi har jo erkendt, at nogle af dem er der behov for at forlænge – bliver det almennyttige byggeri i det lange løb byggeri, hvor almindelige mennesker med almindelige indtægter kan bo.

Christoffersen (V):

Jeg tager ordet her i anden runde, fordi hr. Kaj Hansen har stillet et spørgsmål til mig. Hr. Kaj Hansen spørger: hvordan kan en husleje blive urealistisk, når den er om-